

Sygn. akt XIV K 21/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku, XIV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Łyżwińska

Ławnicy: E. W., B. R.

Protokolant: sekr sąd. Joanna Sawicka

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Starogardzie Gdańskim: J. T.

po rozpoznaniu w dniach: 27.03.2018 r., 06.04.2018 r., 04.05.2018 r., 20.06.2018 r., 20.09.2018 r., 19.10.2018 r., 16.11.2018 r., 29.11.2018 r.

sprawy:

N. C. (1), syna Z. i M. z domu K., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15.10.2017 roku w S. rzucił kamieniem w kierunku bawiącej się czwórki dzieci, tj. N. S., M. R., N. C. (2) i W. C. w następstwie czego kamień uderzył w głowę jednego z nich – N. S., w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej w okolicy ciemieniowo prawej i stłuczenia okolicy oczodołowej prawej, wieloodłamowego złamania kości czołowej i ciemieniowej prawej z wgłębieniem odłamów na około 10 mm, wymagającego pilnej operacji neurochirurgicznej, złamania skrzydła większego kości klinowej i ściany górnej oczodołu prawego sięgającego jego ściany przyśrodkowej i sitowia, stłuczenia płata czołowego prawego mózgu o wielkości 27 mm, śladowego krwiaka przymózgowego, co spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt. 2 k.k., a także spowodowało bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia pokrzywdzonego i niebezpieczeństwo w postaci nastąpienia skutku z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k., a pozostałe dzieci zostały narażone na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

- to jest o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zb. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. **oskarżonego N. C. (1)** w ramach zarzuconego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 15.10.2017 roku w S. rzucił kamieniem w kierunku P. R. oraz czwórki dzieci, tj. N. S., M. R., N. C. (2) i W. C., przewidując możliwość i godząc się na to, że w ten sposób naraża ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w następstwie czego kamień uderzył w głowę N. S., skutkiem czego pokrzywdzony doznał urazu czaszkowo-mózgowego pod postacią dwóch ran tłuczonych okolicy ciemieniowej prawej, wieloodłamowego złamania kości czołowej i ciemieniowej prawej z wgłobieniem odłamów na około 10mm i rozerwaniem opony twardej mózgu, wymagających pilnej operacji neurochirurgicznej, złamania skrzydła większego kości klinowej i ściany górnej oczodołu prawego sięgającego jego ściany przyśrodkowej i sitowia, stłuczenia płata czołowego prawego mózgu o wielkości 27mm, śladowego pourazowego krwiaka przymózgowego, które to obrażenia spowodowały u niego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt. 2 k.k., przy czym oskarżony nie godził się i nie chciał spowodowania tych obrażeń, czyn ten kwalifikuje z art. 160 § 1 k.k. w zb. z art. 156

§ 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazuje go, zaś przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. na mocy art. 156 § 2 k.k. wymierza mu karę **1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności**;

II. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu N. C. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18.10.2017 r., godz. 10:30 do dnia 04.05.2018 r., godz. 15:20;

III. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego N. C. (1) na rzecz małoletniego pokrzywdzonego N. S. zadośćuczynienie za doznaną przez niego krzywdę w kwocie **40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych**, płatne do rąk jego przedstawicielki ustawowej K. S.;

IV. na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek zabezpieczonego w sprawie dowodu rzeczowego w postaci kamienia – poz. 1 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/475/17/P;

V. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 1, art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity z 1983 roku, nr 49, poz. 223 ze zmianami) zwalnia oskarżonego N. C. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

VI. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., § 4 ust. 1, 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt. 5, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714) zasądza od oskarżonego N. C. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. S. kwotę 1.771,20 (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych 20/100) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.